

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De peccato prauī consilij, & de his quæ deberent cohibere homines ab hod
peccato. Cap. XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

enim perdidit aurum & argentum. Et cum homine linguato. vnde Eccl. 7. Non litiges cum homine linguato, neq; struas in igne illius ligna. Et cū homine iracundo. vnde in eodem: Cum iracūdo nō facias rixā. Item cū propria vxore. Ex quo enim aliquis litē habere cōperit cum vxore, nunquam habebit quietē. Pro. 19. Tecta iugiter perstillātia, litigiosa mulier. Qui in domo perstillāti est, quādo vult declinare vnum stillicidium in vno loco, inuenit illud in alio, & ita nō inuenit ibi quietem. Sic vir & vxor quietem nō inueniunt, ex quo cōperint litigiosi esse, & valde male est eis, quantascūq; delicias habeāt. vnde Prouer. 27. Melior est buccella sicca cū gaudio, quā domus plena victimis cū iurgio. & licet de nulla re litigandū sit, præcipue tamen non est litigandū de te, quæ hominem non molestat. Vnde Eccl. 11. De illa re quæ te non molestat, ne certaueris.

De peccato derisionis.

CAP. XI.

DE derisione quam mali faciunt bonis, breuiter pertransimus, cum de ea dictū sit in tract. de ornatu, in cap. de verecūdia. Hoc solū addētes quod legitur Neemias dixisse 2. Esd. 4. quū Tobias Ammonites irrideret Iudæos ædificantes, dicens: Si ascenderit vulpes, transiliet murū eorū lapideū: audi, inquit, De^o noster, qā facti sum^{us} despectui: cōuerte opprobriū sup caput eorū. & paulò pōst subdit: Ne operias iniquitatē eorū corā facie tua, & peccata eorū nō deleātur: quia irriserūt ædificantes.

De peccato prauī consilij, & de his quæ deberent cohibere homines ab hoc peccato.

CAP. XII.

Sequitur de peccato prauī cōsilij. A quo peccato deberet cohibere homines. Primò q̄ prauus consiliarius proditor est. Decipit enim eū qui in eo cōfidit: scilicet eū qui ab eo consiliū petit: quod nō est paruū peccatum. vnde Prou. 26. Sicut noxius est qui mittit lāceas & sagittas in mortē: ita vir qui fraudulēter nocet amico suo. ¶ Secundo deberet cohibere homines ab hoc peccato, q̄ prauī cōsiliarij quasi omnia mala faciūt: sic tamē vt nihil mali fecisse videātur. Ipsi dant palmas in faciem Christi & in membris eius, dicentes: Prophetiza nobis Christe, quis est qui te percussit: vt legitur factum fuisse Mat. 26. Cum Dominus captus teneretur: quasi Dominus ignorare possit astutias eorū, cum scriptū sit Iob 12. Ipse nouit decipientem, & eū qui decipitur. ¶ Tertio deberet cohibere homines ab hoc peccato, q̄ cōsiliarius prauus illud consilium, quod ipse vult dare contra aliquos, primo dat cōtra seipsum. Istud enim habet iustitię omnis iniustitia, quod quicunq; vult nocere alij, primo noceat sibi.

Omnis laqueus deceptionis primò capit eum qui terendit: Omnis gladius persecutionis ipiritualiter primò transfuerberat eum qui eo vitur. vnde Eccl. 27. Qui fodit foueam, incidet in eam: & qui laqueum alij ponit, peribit in illo. Facienti consiliũ nequissimum super illum deuoluetur, & non agnoscet vnde hoc veniat illi. Vnde Prou. 26. Qui fodit foueã, incidet in eam: qui voluit lapidẽ, reuerterur ad eũ. Et Psal. Lacũ aperuit & effodit, &c. Hoc est figuratũ 1. Reg. 17. In hoc q̃ Goliath proprio gladio decapitatus est: & Esther 7. In hoc q̃ Amã suspensus est in paribulo quod parauerat Mardocheo. Pravi cõsiliarij de rapinis & exactionib⁹ quas fieri faciũt, habet peccatũ, & ad restitutionẽ tenentur, cum alij habeant lucrum Consilio corũ bene acquiescitur in malis faciendis, in bonis verò minimẽ. Quandoque modico tempore plus mali faciunt, quàm toto tẽpore vitæ suæ possint emendare, vnde nullum peccatũ est quod magis impediãt homines a salute, quàm istud. ¶ Quartò, deberet cohibere h. mines ab hoc peccato, q̃ peccatum istud multũ nociũ est ecclesiæ Dei. Vnus enim malus consiliarius destruit quandoque totam vnã patriam. Ad magnã malitiam pravi cõsiliarij, referri potest illud Eccl. 31. Nequius oculo quid creatũ est? Consiliarius enim alicuius oculus dicitur. vnde Mar. 5. Si oculus tuus scandalizat te, &c. Si cõsiliarius alicuius principis malus est, negotia eius male disponentur. Vnde Matt. 6. Si oculus tuus nequã fuerit totum corpus tuum tenebrosũ erit. ¶ Quintò deberet cohibere homines ab hoc peccato, quod quandoq; illi qui astuti sunt ad dandũ cõsilia nociua alijs, in cõsulendo sibiipsis iusto Dei consilio serui inueniũtur. vnde Iob 12. legitur q̃ Deus adducit consiliarios in stultum finem. Legitur etiam Iob 5. de Domino: Qui apprehendit sapientes in astutia eorum, & cõsiliũ prauorum dissipat. Sic enim cauendũ est homini, ne prauo cõsilio acquiescat. vnde Eccl. 6. Multi pacifici sint tibi, sed cõsiliarius vnus de mille. & Eccl. 17. A cõsiliario malo serua animam tuam: prius scito quæ sit illius necessitas, & quid ipse cogitabit, ne forte mittat sudem in terram. & dicat tibi, Bona est via tua.

¶ *De quibus personis consilium sumendum est.*

CAVENDVM etiam est homini ne consilium quærat à iuuenibus. Hac enim de causa Roboam partẽ regni amisit: qui acquieuit consilio iuuenum, relicto consilio senum: vt legitur 1. Reg. 12. Itẽ cauendũ est homini, ne amator es huius mũdi cõsulat de salute animæ suæ. vnde Eccl. 37. Noli consiliari cum se-

cero tuo. Socer est mūdus iste, qui quodāmodo est pater carnis, quæ vxor spiritus est, eū quo colliū habendū non est de salute animæ. Quod figuratū est Gen. 31. in hoc q̄ Jacob recessit à Labā, ipso nesciēte. Bern. Angelus magni cōsilij vocat te, & alienū cōsiliū præsolare. Idem: Amicos consulat, qui non legit quod inimici hominis domestici eius. Esa. 19. Sapientes cōsiliarij Pharaonis dederunt cōsiliū inspiens. Cauendū est etiā homini ne cōsiliū cū stulto habeat. Vnde Eccle. 8. Cum fatuū cōsiliū non habeas: non enim poterunt diligere, nisi quæ placent eis.

De seminansibus discordias & de his quæ cohibent ab hoc peccato.

A Peccato eorum, qui semināt discordias primō deberet homines cohibere hoc, q̄ illud peccatum adeo est exosum Deo. Vnde Prouer. 6. Sex sunt quæ odit Dominus, & septimum detestatur anima eius, Oculos sublimes, &c. Et numerat Salomon 7. loco, eum qui semināt inter fratres discordias tanquam magis exosum Deo, quā alios peccatores. Nec mirū, si Deus odiat eos qui semināt discordias in ecclesia. Magis enim videtur nocere ei qui hoc faciunt, quā qui propriū corpus eius crucifixerunt. Plus enim dilexit Christus corpus ecclesiæ, quā corpus propriū, quum pro corpore ecclesiæ, corpus propriū morti exposuerit. vnde qui fodunt corpus ecclesiæ, vnitatem eius diuidendo, magis videntur nocere ei, quā qui corpus eius propriū foderunt, continuitatem in eo diuidendo. Ad ostendendum quod nullo modo volebat scindi corpus ecclesiæ per discordias, voluit ipse tunicam inconsutilem indiuisam manere. Ioan. 19. ¶ Secūdo deberet cohibere homines ab hoc peccato hoc, q̄ nihil magis nociuum est corpori humano, quā diuisio cōtinuitatis, nec magis nociuum est ecclesiæ Dei, quā diuisio vnitatis. Ex vno verbo quod dicit ille qui discordiam semināt, quandoque nascitur discordia tantā, ex qua destruitur patria vna. vnde magnæ malitiæ est seminare semen tale, cum ex vno gradu illius, talis messis surgat. ¶ Tertio deberet cohibere homines ab hoc peccato hoc, quod opus illud diabolicum est, & contrarium operi Christi. vnde de diabolo scriptum est, Ioan. 10. quod dispergit oues. Christus verò de se dicit Matth. 12. Qui non colligit mecum, dispergit. Ad Christum & ad seruos eius pertinet vnire & pacificare. Matthæi 5. Beati pacifici, quoniam filij Dei vocabuntur. Hac de causa filius Dei venit in mundum, vt pacem reformaret in mundo. Ad diabolū verò pertinet dispergere.